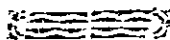

A' ROMAI TSASZARI ÉS AP. KIRALYI FELSEG-
NEK KEGYELMES ENGEDELMÉVEL.

Indált BÉTSBÖL Szeredán 25. Februáriusban 1789.

*Irja Bakhus az Elyseumból a' felső Világön lévő
Traktérokhoz, Bált-tartókhöz, Musikusokhoz
és a' Zállogló-házok gondvifelőjéhez.*

U'edves hív Szolgáim, Jóakaró Barátim! Az én
előttek kedves és hasznos innepeim már el-
töltének. Én ma reggel még virrat előtt a' magom
boros-hordóimnak tsapjait bé-fatsartam, most min-
gyárt le-fekszem, és a' Krapulából való ki-gyógyú-
lás rovására egész Esztendeig állsom — Ti addig a'
20 pro centora bé-zálloglott jószágokat kész-pénzért
az én erejek-felett hív tisztelőimnek adjátok-ki, hogy
az én esztendő múlva lejendő fel-ébredésemre megint
legyen mit bé-zállagoljanak. Ti Vendég — Musika és
Bált-tartók; kik a' száztól 10 U'sorára fel-veit pénzt
mind

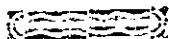

mind egy krajtzárig bé-gyűjtöttétek, a' *Márs* Ifien-től okozott háborgás-szükségét számba sem vettétek, 1 pohár vizet a' Redoutban 7 krajtzáron, 1 alma pánkot 10-en, 1 sült Kappant Salátával 4 — 5 lörinton, 1 pohár Puntsot 40 krajtzáron, sőt az azokat meg-evőnek és ivónak rangjához és ruhájához képest drágábban-is el-adtatak, és kész pénzért hiven szolgáltatok — hogy a' részeg embernek, — hogy újra többet ihalsék — józonúlást kívántatok, azoknak a' 12 krajtzáros bort még a' Pintzében alkalmasint meg-vizezvé 36 krajtzáron adtátok, de kivált hogy szemre főre néztetek, a' mely czüsti farkantyús legénnyel szebb Leánykát láttatak azt három rétüleg fizettétek, hogy ezeket 's ezekhez hasonlókát kész pénzért hiven tselekedtetek köszönöm. — A' pénzeteket számláljátok-meg, és azt, azoknak, a' kiktől 12 rétüleg-is örömöft bé-vettétek, 100-tól 20 u'sorára Zállog és jó *Vérel* mellett megint szivesen ki-adjátok, hogy a' pénz egy helyben meg-ne penészedjék. Előre jó óltson bort szedjétek-bé, hogy megint az én innepemnek el-jövetelével jó drágán ki-mérhesétek; mert az én innepem változhatatlan — és tsak ez az innep az, mellyet a' felső Világbéliek az én tiszteletemre mindenkor szivesen meg-ülnek — ez az az innep, mely sem az észnek, sem a' Nemzeteknek, sem a' Fejedelmeknek Törvények alá nem rekesztetett, és én ezt a' ti Szerentsétekre mindég fen-tartani kívánom.

Midőn némely meg-világofodott szemü felső Világbéli Világi és Papi Fejedelmek, a' munka által boldog *Státusnak* kárára szolgáló némely innepeket nagy haszonnal meg-rövidítettének és el-törlöttének

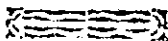
vólna

vólna; ez a' gyalog-járó rongyos *Aristoteles* azt kezdte vala az *Elyseumban* felzegetni, hogy a' fel ő Világhéli Fejedelmeknek a' *Bakhus* innepét-is jó volna zabolázni; vagy leg-alább meg-engedni, hogy, a' ki akar, az esztendőnek akár mellyik részében bolond lehessen — sőt azt-is mondotta, hogy ha tsak ugyan a' már ki-irthatatlanúl meg-gyökeredzett *Bakhus* innepét egéizszen el-nem lehetne-is törölni, jobb vólna azt a' nyári napokra által-vinni, hól a' szabad levegön a' zöld-fák alatt tántzalók a' hirtelen meg-hült izzadt testnek és fel-forrott 's hirtelen meg-hült vérnek olly nagy veszedelmet nem okoznának — annyi 1000 's meg 1000 gyertya nem égne-el — annyi roszsz-házofságok 's házofság-rontások nem esnének s. t. — mert ő, így szól: még a' felső Világon létében tapasztalta, a' két nemű öszve-gyült és fel-hevült ifjuságok közt északának idején a' Bálházokban mik történtek, és azt gondolja, hogy most-is mind úgy-van. Itt, így szól, tántzol *Pál Péter* kedves Baráttjának gyenge Feleségével a' *Redoutnak* alsó részében, *Péter*-is a' *Pál* Hugával a' felsőben — mind a' két *Szállban* gyertyák égnek, fok az ember, edgyik sem félti a' másiktól a' magáját — azonban *Pál* el-vevz — ki-lopja magát az ifjú afzszonykával a' hátúlsó ajtón — kívül mingyárt setét van — bé-mennek egy előre ki-bérelt házba — ki-tudja, hogy nem a' *Pál* Felesége, hanem a' *Péteré* — tsépel *Pál* a' *Péter* bé-fedett tsürében — visszza-megy — az-alatt *Péter*-is bé-érkezik a' *Pál* Hugával (mert ő-is ezen az útan járt vala; alattomban) visszza-érkezik egy más ajtón — mind

a' kettő a' maga meg-szökése *Szállán* tántzolni kezd — végre öfzve-találkoznak — meg tsókolják egymást — meg-köfzöni *Pálnak Péter*, hogy az ő feleségével azt a' Barátságát közlötte — — —, hogy meg-tántzoltatta; ama viszontag *Péternek*, és mind a' ketten azt gondolják, hogy egy-mást meg-tsakták; azért jobb volna a' *Bálnak* nappal esni, midőn kün-is világos van. — Ezeket 's ezekhez hasonlókot beszél ez a' bolond ringy rongy *Aristoteles*, 's még többet-is mondott volna, de *Démokritus* hahatával neveté-el magát — 's én-is sajdítván, hogy az akkori tántzaló Bálókól ide jött ifjú lelkek az ő szovait mind helyben akarják hagyni, egy boros palatzkal hirtelen bé-dugám a' száját, hogy többet ne-szólhassan, ne-hogy ezen veszedelmes(hír a' uj felső Világra jusson, és az én innepemnek veszedelmére lehessen. Azt beszélik erről a' gaz *Aristotelesről* a' vele edgyütt élt lelkek, hogy ő a' felső Világon-is egy bolond *Filozofus* volt legyen, ki-mindent az éfz sínór-mértéke-szerint akart vinni, 's azért vólt ollyon szegény, mint a' mostani felső Világbéli Filozofufokról haljúk. Az ilyen emberek máig-is veszedelmek a' felső Világban reátok nézve; azért az ilyeneket mind hozám küldjétek az *Elyseumba*.

Ne féljétek kedves hív szolgáim *Traktirok!* mert én a' felső Világbéli *Filozofusoknak* nyelveket már-is úgy elosztottam; hogy ezek ellenetek 's az én innepem ellen nem fokot beszéljenek. Az én innepem éfztendő múlva megint elé kerül, 's megint vigon fogunk lenni; addig pedig az én örökös *Privilegiumom*.

momnak ereje-szerint minden én tisztelőimnek tiltom, hogy ho'on lá lenni meg-ne próbálja. — Ma vala ezen Innepemnek bé-végző élveje — ma már a' húfi mindenek, még az ugy nevezett *Protestánsok*-is el-hagyták — a' Húshagyó-keddet, az én innepemnek utolsó napját híven meg-ülték, noha tudom, hogy hónap-is tölleték húfi kérnek: de ne-adjatak: miért hagyták-el? Azokat a' nagy fejü Potykákat, melyek az én innepem alatt a' hal rekeszekben a' nagy hideg miatt meg-döglöttek mind meg-főzzétek, 's jó pénzért meg-ételsétek; mert ezeknek sem lehet karba menni. A' ki a' tsömörtől vagy hideg-leléltől fél, annak bort adjatok rá — ezt szabadon engedem. — Ti pedig kedves Mufikusim, kik az üres-fa hangjának jól meg-vettétek az árrát, Mulikákat szegre akasztátok — pénzeteket meg számláljátok, fekügyetek-le, alugyatok, 's hagy én is al-hafsam, ne muákáljotok tiltom — Joakarótak *Bahhus* m. k.

A' Felső-Világbeli Tudóstáfok.

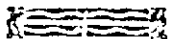
Éppen ma vagyon hammas Szereda, az az in-nep, melynek emlékezetére az öszült Természeti lokoknak haját fel-porozta 's hamvazta azért, hogy meg-emlékeznének arról, hogy ők porok és hamvak; az az, hogy nem melízze volna az a' Húshagyó-kedd, mellyen ők minden hús-evéstől meg-szünvén, az az-után következendő Hamvas-Szeredán hammuvá fognának lenni; de nem tsak Szereda szokott hamvas lenni, hanem *Péntek* és *Szombat*-is; mert a' múlt Pénteken bé-hamvazá a' Halál *Béts* Várofsának ama nagy szivü, közönséges szert-

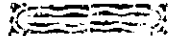
retetre méltó Platzmájorját *Bradits Urat*, kit Szombaton nagy Hadi-pompával alig temetének-el akkor, midőn már Feldmarfal Hertzeg *Likhtenfsdin Károly Urat*-is bé-hamvazván, a' múlt-Hétfőn minden pompa-nélkül viteték a' maga Szomszéd józágába a' hamvas Koporsóban. Itt egyfeszében Kettős kárt vallott Béts, a' Város fő Komendánsát és a' Város' Platzmájorát velzté-el; mellyen az egész Város nem kis érzékenységet mutatja.

A' F. Tsászár, noha a' maga nyavallyáiból csak nem egészzen ki-gyógyúlt; de minthogy a' jelenvaló óráig-is nehezen vélzi a' lélekzetet, és így melybéli erőtlenségét tapasztalja, csak alig ha a' Magyar-orzági Táborhoz le-mégyen; vagy ha le-mégyen-is, ott nem fog múlatni, hanem visszátérvén Bétsben tartatik múlatni. — A' fő Hertzeg *Ferentz* egynehány napoktól fogva hideg-lelős — csak alig ha itthon nem marad. — Feldmarfal *Lasci* Tseh-orzágba mégyen, a' mint Bétsben hízik — de hogy mondjak egy övendetes hirt-is az én kedves Nemzetemnek:

Egy maga kezével irt tzedulát küldé a' F. Tsászár a' múlt héten Hadi-Kantzellárus Feldmarfal *G. Hadikhoz*, melyben arra kéri vala, hogy Feldmarfal *Lasci* helyett mene a' Nagy Tábor fő-igazgatására. Ezen kegyelmes irását vévén a' nevezett fő Vitéz a' maga Urának, bé-megy hozzája, és jobb kezével a' maga bal-kezén lévő erét megtapintván, így szólla ő Felségének: „Felséges Uram! még érzek egy tsep hívséges Magyar vért mozgoni az én verő-erebemb; kész vagyok ennek utolsó Salakját-is

ját-is Nemzetemnek, hazámnak, és Felségednek óltalmára fel-áldozni. Ezt eddig egész Béts így be-fézelli, és a' bizonyos, hogy Feldm. G. *Hadik* a' Nagy Tábornak fő-igazgató Vezére; kinek edgyik Adjutántja a' maga Obellájdinánt fia, a' másik meghólt Hertz. *Likhtenstáinnak* volt Adjutántja, ki hasonlóképpen született Magyar-si. — Feldmarsal Báró *Laudon* mégyen megint a' maga volt Táborához Horváth-országba. — A' következő tsatákra figyelmezzon az egész Világ, hól ezen két nagy megtenthetetlen lelkü egy-másti szerető Vitéz fogja a' Nagy *JOSEF* 2 fejü Safos Zászlók alatt lévő Vitéz Népet vezérleni — Örvendj Hazám!! örvendj kedves Hazám!!! ennek a' Nemzet tükrének; ki egyedül az a' Vitéz, ki a' 7 éftendős háborúban Berlinből a' *Sansautziból* hozta vala-el a' *Fridrikh* kését és sipját — kinek *Fridrikh* még Generálnajor korában a' Felsőges Tsászár előtt azt mondotta vala: „*Feldmarsal Hadik! én az Urnak egy Vitéz tartozom!* Adós fog vele maradni Felséged: ezt felelé G. *Hadik* reájja. Most adj Uram szerentsét a' mi Magyar fegyverünknek, hogy mútothassa meg még többször-is a' mi Nemzetünk az ő Királya-hoz való hivségét, esmeretes Vitézségét. — Feldmarsal G. *Hadik* helyett Gen. *Pelegri* fog Hadi-Kantzelláriusi hivatalt viselni addig, míg ezen Nemzetünk Koronája Briliántja az ellenségtől Hazánkot óltalmazza. — Bétsnek még Komendánsa nintsen; de ő Felsőge *Likhtenstáin* Hertzegnek halálával azt méltotzatott rendelni, hogy a' további rendelésekig G. *Tertzi* légyen a' Komendáns. — Hertzeg *Naszszau*, az a' *Kaputány* Basát fiüle hegyéig meg-feresztett Orosz Tengeri fő Vezér a' múlt héten mene Bétsen keresztül Madritba, ki a' maga Orosz Udvarnál való szolgálatját le-tette.

A' múlt héten érkezék Bétsbe egy Konstantinápolyi Kurir, kit ő Felsége különösen megajándékozottnak lenni mondatik — és a' kirol azt bezzélik, hogy a' békelségről hozott volua valamit; de mi még a' békelséggel csak alig ha nem varakozunk addig, mig Belgradot *Joséf* napra, ha *Pantpa* nem adhatjuk is a' mi Nagy *Joséf*ánknek, de fokóknak itéletek-szerint bizonyoson agyu-szozatokkal fogjuk közzönteni. — A' ki most a' fok mindenféle hirekből meghatározott igazságot tudna választani, az *Edippus*nál is nagyobb ember volna. Most a' Pruszszus ellen készülünk, majd ezt az *Orosz* és *Svéd* Udvar között békelséget munkálódó Közbenjárónak télszük, és azt merik némellyek hinni, hogy a' Frantzia Udvar segittsége által anyira ment volna a' Portával is a' békelségbéli alkudozás, hogy nem fok hijja volna a' békelségnek; de ennek a' környülállások teli torokkal kiáltnak ellent. — Gen. Májor Báró *Szeegerről* az a' hir, hogy Generál-lajdinántá és *Plesnek* Komendánsává tétetett volna. — A. Belgiumban a' Brabántziai Státusnak öfzvegyűlése előtt Brüzszelbe járt a' *Monsbéli* Penfionár, és alattomban arra gyútogetja vala a' Népet, hogy a' F. Császáruak ne-adnának háborúi költségbéli segittséget: ezt a' tellyes hiatalmú Minifler élzre-véven, leg-ottan vigyázó katonát rendelének utánna, és már-most az Antverpiai Várban van. Az Antverpiai Püspök, ki, a' mint tudva vagyon, Bétsbe hivatott vala egy szóra, de nem jött, hanem a' Hollandia határ-szélekben tartozkodik vala, a' m. h. 26-dikán esett gyűlésében a' Státusnak megakarra jelenni, hogy a' maga el-kezdett játékját tovább is játzodja; de a' Státus' gyűlése ajtaja bé-záratván etötte el-fogattaték. — Meg-érkezett már a' Tudófitás, mely-szerint *Bender* Varának falait egész erővel agyuzzák, és hogy Gen. *Kámenfszkoj* a' Bender körül lévő 10-ezerből álló Török Tábort félllyel verte, azokból fokot le-apprittatott és el-fogott azt-is az új Tudófitások erősítik.